

Jūsų atsiliepimas

Kadangi Dievas tebekalba per pranašus, o tau skirti tikro pranašo žodžiai yra „Jėzaus liudijimas“, ar nori patikrinti visus „modernius“ pranašus pagal Biblijos mokymą ir sekti patarimais tų, kurie paiso Dievo Žodžio?

Atsakymas: _____

Priedas

Šioje dalyje pateikta papildoma informacija, kurią galima tyrinėti toliau.

Šių dienų pranašas

1844-ųjų gruodžio mėnesį grupė jaunų metodisčių lenkė savo kelius melsdamosi Portlende, Meino valstijoje, kai Elena Harmon – 17 metų silpnos sveikatos mergaitė – sulaukė pirmojo savo regėjimo. Kai Elena (kuri tapo Elena Vait, kai ištekėjo už jauno tarnautojo Džeimso Vaito) suprato, ką Dievas jai atskleidė, ją lydėjo tolesni regėjimai ir sapnai apie 70 metų – iki pat jos mirties 1915-aisiais.

Kaip ir visus tikrus Biblijos pranašus, Elena Vait jos regėjimų metu lydėjo tam tikri antgamtiniai fenomenai. Kaip ir pranašas Danielius, ji nekvėpavo savo regėjimų metu ir dažnai pradžioje prarasdavo fizinę jėgą (*Danieliaus 10, 8. 17*). Kai kurie jos regėjimai tęsdavosi ne mažiau kaip keturias valandas, ir ji nekvėpuodavo visą tą laiką. Gydytojai, tyrę ją regėjimų metu, patvirtino šį faktą.

Kitais kartais jai buvo teikiama antgamtinė stiprybė (*Danieliaus 10, 18–19*). Nors Elena Vait svėrė tik 95 svarus (mažiau nei 45 kilogramus), žmonės liudija regėję, kad ji laikė 17 svarų (apie 8 kilogramus) sveriančią šeimos Bibliją ištiestoje rankoje 30 minučių, kol vyko regėjimas. Turint omenyje pranašo patirtis, šie ir kiti fiziniai reiškiniai atskleidžia kažką antgamtiško. Bet to nepakanka, kad pasakytum, ar tai yra Dievo, ar šėtono pranašas. Kai krikščionys susiduria su antgamtiniais reiškiniais, manydami, jog tai – pranašystės dovanos, jie turi patikrinti visa pagal Bibliją, kad įsitikintų, jog tai tiesa.

Taikant keturias biblines ypatybes

Pamąstykime kartu, ar Elenos Vait gyvenimas ir tarnystė atitiko keturias biblines tikro pranašo ypatybes.

Pirmoji ypatybė – harmonija su Šventuoju Raštu.

Perskaitykite bet kurią Elenos Vait knygą, ir jūs atrasite, kad jos nuolat veda prie Šventojo Rašto ir visiškai sutinka su juo. Tačiau ji niekada nelaikė savo raštų Šventojo Rašto priedu. Elenos Vait knygų tikslas – Dievo žmones vesti prie Šventojo Rašto tiesų ir supratimo, kad Bibliją yra vienintelis tiesos šaltinis. Atkreipkime dėmesį į Elenos Vait tvirtą nuostatą, kad Šventasis Raštas yra tikėjimo norma: „Mūsų laikais taip pat labai nukrypstama nuo Rašto mokymo ir nuostatų, todėl reikėtų grįžti prie didžiojo protestantų principo: Bibliją, ir tik Bibliją yra vienintelis tikėjimo ir pareigos matas.“¹

Ji taip pat rašė: „Užrašyti liudijimai nėra tam, kad atneštų naują šviesą, bet kad patvirtintų gyvai į širdis įkvėptas tiesas, kurios jau buvo atskleistos. Žmogaus pareiga Dievui ir savo artimui yra aiškiai apibrėžta Dievo Žodyje; bet labai nedaug kas paklūsta duotai šviesai. Papildoma tiesa nėra atskleidžiama, bet Dievas per liudijimus labai

paprastai atskleidžia didingas tiesas jau anksčiau primintas žmonėms, ir dabar Jo pasirinktu būdu vėl iškeliamą tiesą, kad būtų pažadinti žmonės ir išpaustos tiesos protuose, kad nė vienas neturėtų pasiteisinti.“²

Nors Elena Vait pabrėžtinai kartojo, kad jos raštai niekada neturi būti priskirti Šventojo Rašto dalimi, bet jie vis dėlto yra įkvėpti šios Knygos. Daugelis didžiausių Dievo pranašų – tokie kaip Elijas, Eliziejus ir Jonas Krikštytojas – buvo įkvėpti, nors ir neparašė nė vienos Biblijos knygos. Elenos Vait raštai gali būti apibūdinami kaip mažesnė šviesa, vedanti prie didesnės šviesos – Šventojo Rašto. Jie – lyg Šventojo Rašto įkvėpti komentarai, tačiau Bibliją, žinoma, yra aukštesnis autoritetas.

Antroji ypatybė – supažindinama su Jėzaus skelbiama tiesa.

Elenos Vait knygos – tokios kaip „Su meile iš Dangaus“, „Paslėpti lobiai“, „Kelias pas Kristų“ ar „Kristaus kalno pamokslas“ – liudija, kad jai artima ir ši ypatybė. Minėtose knygose nieko nesakoma apie save – visi nuolat kreipiami į Jėzų.

Trečioji ypatybė – dievobaimingas gyvenimas.

Spauda, komentuodama Elenos Vait mirtį, teigė: „Ponios Elenos Vait gyvenimas yra pavyzdys, kuriuo verta sekti kiekvienam mūsų. Ji buvo nuolanki, pamaldi Kristaus mokinė, visada darė tik gera. <...>. Ji buvo gerbiama visų, kurie vertino kilnų moterišką pasišventimą ir nesavanaudiškos tarnystės gyvenimą, kad į tiesą būtų atvesta ir pakelta žmonija. Jos mirtis pažymi kilnaus dvasinio vadovo pašaukimo svarbą, ypač kai beveik devyniasdešimt metų gyvenimas būna pripildytas gerų darbų, gerų žodžių ir nuoširdžių maldų už visą žmoniją.“³

Ketvirtoji ypatybė – aiškos ir tikslios pranašystės.

Keletas pranašysčių apie ateitį, kurias paskelbė Elena Vait, gali būti vertinamos paprastai. Kitos pranašystės gali būti skaitomas kaip šios dienos ryto laikraštis, bet jos buvo parašytos dar tada, kai nebuvo daugumos modernių susisiekiimo priemonių. „Geležinkelio katastrofos taps vis dažnesnės; painiava, susidūrimai ir mirtis be jokio išpėjimo vyraus daugumoje keliavimo priemonių.“⁴

Elena Vait gyveno tokiu laikotarpiu, kai gydytojai patarė, kad rūkymas yra naudinga plaučiams. Kalbant apie mediciną, buvo daug skirtingų nuomonių, bet nebuvo aiškių ir prieinamų mokslinių įrodymų. Mityba buvo dar neištirtas mokslas. Bet netgi tokioje aplinkoje Elena Vait parašė ištisus tomus apie sveikatą ir mitybą. Dr. Klaivas Makėjus, buvęs Kornelio universiteto mitybos profesorius, yra pasakęs: „Nepaisant fakto, kad Elenos Vait darbai buvo parašyti gerokai anksčiau nei prasidėjo mitybos mokslinis pakylėjimas, net dabar nėra geresnės medžiagos už jos mitybos vadovus.“⁵

Šventasis Raštas pranašauja, kad paskutinėmis dienomis pranašystės dvasia atsiskleis. Įrodymai akivaizdžiai liudija, kad Elena Vait atitinka kiekvieną Biblijos tikro pranašo ypatybę. Norime jus padrašinti išigyti ir perskaityti jos knygas ir sekti Biblijos nurodymu: „*Neniekinkite pranašavimų! Visa ištirkite ir, kas gera, palaikykite!*“ (*1 Tesalonikiečiams 5, 20–21*)

¹ *The Great Controversy* (Mountain View, CA: Pacific Press, 1950), p. 204–205.

² *Testimonies for the Church* (Mountain View, CA: Pacific Press, 1949), Vol. 2, p. 605.

³ *Star* (St. Helena, California), July 23, 1915.

⁴ *Messages to Young People* (Washington, DC: Review and Herald, 1930), p. 90 (reprinted from article in *The Signs of the Times*, April 21, 1890).

⁵ Clive M. McCay, A Nutritional Authority Discusses Mrs. E.G. White, *Review and Herald*, February 26, 1959, p. 10.

www.adventistai.lt

Rašykite: arunas.c@adventistai.lt

Dėkojame *Amazing Facts* organizacijai už leidimą naudotis jų medžiaga ir *Laymen Ministries* organizacijai už finansinę paramą šiam projektui.

22. Tikrinant pranašus

(žr. 1 Karalių 22, 1–40)

Ahabas, Izraelio nedorasis karalius, norėjo užimti Ramot Gileado – Sirijos miestą. Bet jam reikėjo pagalbos, taigi paprašė padėti Juozapatą iš Judo, gerąjį karalių, kad šis prisijungtų prie jo karių prieš bendrą priešą. Juozapas pasakė, kad jis norėtų sujungti pajėgas, bet pirmiausia turįs ieškoti Dievo patarimo.

Ahabas apleido Viešpatį prieš daug metų, kad garbintų pagonių dievą Baalą, taigi dabar jis pasišaukė keturis šimtus išlaikomų pranašų, kurie turėjo atvykti ir stoti prieš du monarchus. Galiausiai šie klaidingi pranašai pasakė: „Eikite ir kovokite prieš Siriją, ir jūs nugalėsite!“ Bet karalius Juozapas norėjo girdėti, ką pasakys tikras Dievo pranašas. Ahabas pasakė, kad yra vienas tikras Viešpaties pranašas, jo vardas Michėjas, bet kartu pridūrė: „Bet aš jo nekenčiu, nes jis niekada nepranašauja man gero, vien tik nelaimę“ (8 eilutė).

Juozapas vis tiek reikalavo, ir Ahabas pasiuntė savo tarną atvesti pranašą Michėją. Drašusis pranašas atvyko ir paskelbė labai nepopuliarią pranašystę. Jis pasakė Ahabui, kad šis žus kovoje su Sirija. Dabar Ahabas turėjo priimti sudėtingą sprendimą. Ar tikėti keturiais šimtais pranašų, kurie kalbėjo apie gražius dalykus, ar – šiuo vieninteliu Viešpaties pranašu?

Užsispyręs karalius Ahabas įtikino Juozapatą nepaisyti pranašo Michėjo išpėjimų ir prisijungti prie kovos. Jis galvojo,

kad pergudraus Viešpatį apsiginkluodamas kūną aklinais dengiančiais šarvais ir vengdamas būti pirmose kovos linijose. Bet Ahabas per vėlai suprato, kad pabėgti nuo Dievo žodžio – neįmanoma. Mūšio metu strėlė atlėkė ir pataikė Ahabui tarp šarvų sandūrų, ir šis mirtinai nukraujavo savo kovos vežime.

Jėzus išpėjo, kad paskutinėmis dienomis bus daug netikrų pranašų (*Mato 24, 11*). Štai kodėl mes turime žinoti skirtumą tarp tikrų ir netikrų pranašų. Tai gali nulemti gyvenimą arba mirtį!

Tyrinėjimas

Perskaite Biblijos tekstus, užpildykite tuščias vietas.

1. Kam Viešpats atskleidžia Savo visus planus?

Amoso 3, 7: Tikrai Viešpats DIEVAS nedaro nieko, pirma neapreiškęs Savo užmojo Savo _____.

2. Ar paskutinėmis dienomis bus ir tikrų, ir netikrų pranašų?

Mato 24, 11: Atsiras daug _____ pranašų, kurie daugelį suvedžios.
Apaštalų darbų 2, 17: Paskutinėmis dienomis, – sako Dievas, – Aš kiekvienam kūnui išliesiu _____ Dvasios. Tuomet jūsų _____ ir jūsų _____ pranašaus, jūsų jaunuoliai matys regėjimus, o jūsų seniai sapnuos sapnus.

PASTABA: Taip, paskutiniais laikais bus ir tikrų, ir netikrų pranašų. Be to, Šventasis Raštas moko, kad pranašu gali būti tiek vyras, tiek moteris.

3. Kokie netikri pranašai visiškai pasmerkti Šventajame Rašte?

- A.** „Tenebūna rasta tarp jūsų nė vieno, kuris... užsiima būrimu“ – Pakartoto Įstatymo 18, 10.
- B.** „Tenebūna rasta tarp jūsų nė vieno, kuris auškoja sudegindamas savo sūnų ar dukterį“ – Pakartoto Įstatymo 18, 10.
- C.** „Tenebūna rasta tarp jūsų nė vieno, kuris... yra žynys, ar burtininkas“ – Pakartoto Įstatymo 18, 10.
- D.** „Tenebūna rasta tarp jūsų nė vieno, kuris... yra raganius“ – Pakartoto Įstatymo 18, 10.
- E.** „Tenebūna rasta tarp jūsų nė vieno, kuris... yra kerėtojas“ – Pakartoto Įstatymo 18, 11.
- F.** „Tenebūna rasta tarp jūsų nė vieno, kuris... tariasi su vaiduokliais bei dvasiomis“ – Pakartoto Įstatymo 18, 10–11.
- G.** „Tenebūna rasta tarp jūsų nė vieno, kuris tariasi su vaiduokliais bei dvasiomis, arba teiraujasi mirusiųjų“ – Pakartoto Įstatymo 18, 10–11.

PASTABA: Pakartoto Įstatymo 18, 9–12 sakoma, kad visi, kurie daro šiuos dalykus, yra pasibaisėtini Viešpačiui. Dėl šios priežasties krikščionys neturi turėti reikalu su jais.

4. Ar paskutinių laikų Dievo bažnyčia turės pranašystės dovaną?

Apriškimo 12, 17: Ir įnirto slibinas prieš moterį, ir metėsi kautis su kitais jos palikuonimis, kurie laikosi _____ ir saugoja _____.

Apriškimo 19, 10: Aš puoliau jam po kojų, norėdamas jį pagarbinti, bet jis išpėjo: „Žiūrėk, kad to nedarytum! Juk ir aš esu tarnas, kaip tu ir broliai, kurie laikosi Jėzaus liudijimo. Dievą garbink! O Jėzaus liudijimas yra _____.“

PASTABA: Kaip išsiaiškinome 17-oje Biblijos tyrinėjimo pamokoje, Dievo likučio bažnyčia paskutiniais laikais turės „Jėzaus liudijimą“, kuris yra „pranašystės dvasia“. Palyginus Apriškimo19, 10 ir Apriškimo 22, 9, matome, kad angelas Jonui sako, jog „broliai“ turi pranašystės dvasią kaip pranašai ir kad jie „laikosi knygos žodžių“. 1 Korintiečiams 1, 5–8 Paulius yra parašęs, kad bažnyčia turės „Jėzaus liudijimą“ ir jai „nestinga jokios malonės dovanos“. Taigi matome, kad paskutinių laikų Dievo bažnyčia iš tikro turės pranašystės dovaną.

5. Kokiais būdais Dievas kalba tikram pranašui?

Skaičių 12, 6. 8: Prašau klausytis Mano žodžių! Jei tarp jūsų būtų pranašas, Aš apsireikščiau jam _____, Aš kalbėčiau jam _____... Su juo Aš kalbu _____ tiesiogiai, aiškiai, ne mįslėmis.
Zacharijo 4, 1: Su manimi kalbėjęsis _____ grįžo ir pažadino mane, kaip žmogus pažadinamas iš miego.

PASTABA: Viešpats kalba Savo pranašams regėjimuose, per sapnus, akis į akį arba per angelus. Būrimas iš kristalų, rankos, kavos tirščių ar žvaigždžių arba gyrimasis, kad kalbėjo ir tarėsi su mirusiaisiais – tai ne Dievo būdai kalbėti pranašui.

6. Ar stebuklai yra aiškūs tikro pranašo įrodymai?

Apriškimo 16, 14: O tai yra _____, darančios _____; jos iškeldauja pas viso pasaulio karalius, kad juos suburtų didžiosios Visagalio Dievo dienos kovai.

PASTABA: Ne, stebuklai dar tikrai ne įrodymas, kad pranašas yra tikras pranašas. Stebuklai įrodo tik vieną dalyką – antgamtinių jėgų egzistavimą. Bet tokias galias gali naudoti tik Dievas arba šėtonas. Štai kodėl Viešpats mus savo Žodžiu moko: „Mylimieji, ne kiekviena dvasia tikėkite, bet ištirkite dvasias, ar jos iš Dievo, nes pasklido pasaulyje daug netikrų pranašų“ (1 Jono 4, 1).

7. Kokia pati svarbiausia pranašo ypatybė?

Izaijo 8, 20: (Kas nepaiso Įstatymo) _____? Be abejo, taip kalbantieji neregės aušros!

PASTABA: „Įstatymu ir liudijimu“ buvo vadinamas Senasis Testamentas. Kitais žodžiais tariant, bet kokia žinia asmens, tvirtinančio, kad tai Dievo žinia, turi būti palyginta su Šventuoju Raštu. Kiekvienas tikras Dievo pranašas visada šimtu procentų sutiks su Šventojo Rašto mokymu. Tai – pagrindinė ypatybė.

8. Kokia kita pranašo ypatybė?

1 Jono 4, 2: Iš to pažinsite Dievo dvasią: kiekviena dvasia, kuri išpažįsta Jėzų Kristų kūne atėjus, yra iš Dievo.

PASTABA: Dievo pranašas turi pažinti ir suprasti tiesą apie Jėzų Kristų – kad Jis buvo Dievas, prisiėmęs žmogaus kūną. Tikras pranašas turi aukštinti Jėzų, ne save. Dauguma netikrų pranašų siekia atitraukti dėmesį nuo Dievo Žodžio į savo pačių idėjas.

9. Kokia trečioji pranašo ypatybė?

Mato 7, 16: Jūs pažinsite juos iš _____. Argi kas gali pasiskinti vynuogių nuo erškėčių ar figų nuo usnių?!

PASTABA: Tai nereiškia, kad pranašas bus tobulas. Dievo pranašai visada turėjo silpnybių ir nuopolių. Bet visada vyraus nuoseklumas tarp to, ko pranašas moko, ir to, kaip jis gyvena.

10. Kokia ketvirtoji pranašo ypatybė?

Jeremijo 28, 9: Taigi pranašas, pranašaujantis taiką, gali būti pripažintas tikrai VIEŠPATIES siųstu pranašu tikrai tada, kai jo pranašystė _____.

PASTABA: Tikras pranašas niekada neskelbs klaidingų pranašysčių. Jeigu pranašas yra Dievo siųstas, vadinasi, tai, ką jis arba ji pranašaus, išsipildys. Bet vien tik tai, kad pranašystės išsipildo, dar nereiškia, kad asmuo yra pranašas. Pakartoto Įstatymo 13, 1–3 išpėja apie klaidingus pranašus, kurių ženklai gali išsipildyti, ir tada jie ves žmones garbinti kitų dievų. Tikras pranašas turi vesti žmones prie Dievo garbinimo pagal Šventojo Rašto mokymą.

11. Kokius tris dalykus apie pranašystes mums atskleidžia Paulius?

1 Tesalonikiečiams 5, 20–21: _____ pranašavimų! Visa _____ ir, kas gera, _____!

PASTABA: Paulius mus moko, kad negalime niekinti arba atmesti pranašystės dovanos. Priešingai – mes turime patikrinti pranašų žinią: palyginti su Šventuoju Raštu, ar ji gera ir tikra.

12. Kieno patarimą mes atmetame, atmesdami tikro pranašo žodžius?

Luko 7, 28–30: Sakau jums: tarp gimusių iš moters nėra buvę didesnio už Joną, bet ir mažiausias Dievo karalystėje didesnis už jį. Jį išgirdusi visa tauta, taip pat ir muitininkai, pripažino Dievo teisumą, krikštydamiesi Jono krikštu. Tik fariziejai ir Įstatymo mokytojai, nesiduodami jam krikštyti, atstūmė, ką _____ jiems buvo _____.

PASTABA: Kai mes atmetame tikro pranašo žodžius, mes atmetame Dievo mokymą. Kokia svarbi mintis pamąstymui! Šventasis Raštas mus moko klausyti Dievo pranašų ir pažada, kad tuos, kurie klausys tikro pranašo mokymo, lydės sėkmė. **2 Metraščių 20, 20:** Pasitikėkite VIEŠPAČIU, savo Dievu, ir būsite tvirti! Pasitikėkite Jo pranašais, ir sėkmė jus lydės!